

lagt større Vægt paa Flaaden end hidtil, og at man derfor skal søge at fremme Flaadens Kræfter. Men nu siges der, at vore Bestræbelser dog ikke gaa ud derpaa, og at det staar i Strid med hinanden, hvad vi have skrevet, og hvad vi ville. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds sagde dette og udviklede det meget fornuftigt; det ærede Medlem blev helt erotist i Skildringen af dette Forhold.

Seg skal dog henstille dette og blot med et Par Bemærkninger supplere den ærede Ordførers Udtalelser. Vi byde 12 Millioner Kroner til Udvikling af Flaadens Materiel, vi byde en Flaadestation til 5 Millioner, flydende Søforer til 4 a 5 Millioner og Søminnemateriel til 2 Millioner, over 20 Millioner byde vi de Herrer til Marinen, Folkethinget vedtager det, og saa siger man dog Net; Sædningen svarer ikke til Ordene, det er ikke nogen Materiel-Anskaffelse. Jeg spørger imidlertid: hvad er det saa? De Herrer fordrer, at vi skulle levere et bedre Personel, men det er egentlig ikke vor Opgave at forbedre det; det staar ikke i vor Magt at udføre Noget i saa Henseende, det skal Regjeringen gjøre, derimod give vi dem Betingelserne til at faae et fyldigere og bedre Personel, det er det, man kan forlange af os, og naar vi byde dem det, maa de være glade derved. At vi byde dem et fyldigt Personel, kan ikke negtes, vi gif meget høit op i 1868 i Forhold til Landets Reduktion den Gang; med Hensyn til Officererne gaar man nu meget væsentlig høiere, nemlig med Premierlieutenanter, idet man har forhøjet deres Antal fra 47 til 64. Og det er dog ikke saa ilde. Dernæst yttrede det ærede Medlem, at Søofficererne saa fik mere at bestille, end de tidligere have havt. Dertil skal jeg for det Første bemærke, at jeg tror, at Søofficerskorpset kan bestille meget mere, end det hidtil har gjort, navnlig for de Aldres Vedkommende; de have efter min Mening haadt det altfor mageligt, og det er Ulykken; men jeg skal dog tilføie, at jeg altid har troet, at det, der ligesom har trykket, plaget og pint vor Marine, det er, at vort Søofficerskorpser saa lille, og at det har en saa lille Opgave. Naar Korpset derfor faar sidelagt sin tidligere Opgave andre lige saa vigtige Opgaver og deriblandt, som det er foreslaaet, hele Torpedovæsenet og Fortjenesten, maa det nødvendigvis føre med sig, at Korpset faar større Interesse for sin Virksomhed, og at der kommer større Driftighed og større Liv indenfor Marinens Omraade. Jeg kan ikke forstaa, at det ikke i høi Grad skulde kunne styrke Interessen og Livligheden og Driftigheden indenfor Søværnet. Udviklingen af Flaaden vil vistnok ved den større Bevilling, man byder til Materiellet, i høi Grad blive paaskjønnet af dem, som have Lyst til alvorlig at tage fat, i Særdeleshed da man byder dem, forsaavidt de ønske det, et fuldt tilstrækkeligt Personel til at udføre disse forøgede Tjenester. Den ærede Ordfører har godtgjort med

Lal, hvorledes man er gaaet frem, og man har fra anden Side forspømt at bevise, at det ikke var tilstrækkeligt. At man kunde ønske noget Mere, en større Livlighed i Avancementsforholdene osv. ja, Gud bevares, det tvivle vi ikke om. Smidler-tid kan een Officer mer eller mindre neppe stille Regjeringen og Flertallet ad, jeg siger Regjeringen; thi til Syvende og Sidst tror jeg, at Ministeren er den, man lettest vil kunne komme ud af det med i disse Forhold, naar man ellers kan blive enig. Jeg maa altsaa i Forening med den meget ærede Ordfører hævde, at det er rigtigt, naar vi sige, at vi nu lægge en større Vægt paa Flaaden end hidtil, naar vi sige, at vi ville unde Flaaden en kraftig Udvikling, og naar vi sige, at dette have vi viist ved vore Forslag, idet vi byde et baade bedre og fyldigere Personel og et betydeligt større Materiel. Nu siger man ironisk: et bedre Personel! Ja, jeg skal indrømme, at det er et Punkt hvor vi ganske vist have alle de Herrer Modstandere her i Salen samlede, hvor de ere enige, et Punkt, hvor der synes at være en samlet Modstand mod Flertallet, men det er da ogsaa det eneste Punkt, hvor Enigheden er kommen frem. Modstanden har fundet sit Udtryk i de Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) naar han sagde, at vi vilde ødelægge Søofficersskolen, nu vil jeg gjøre opmærksom paa, naar jeg lægger et Par Ord ind i denne Sag, at det jo ikke er nogen ny Strid, der opstaar, det er en meget gammel Strid, og man har altid vidst, at vore Officerer baade tilføes og tillands i den Forstand have holdt meget af Barnerov. De ville have fat paa Bøenene for at faae dem i Skolen baade tilføes og tillands i den Alder i hvilken de ikke have Evne til at bestemme sig selv. Derfor havde man i sin Tid Landkadetademiets og Eleveskolen, — hvilken man holder paa til det Yderste — og i den senere Tid Søofficersskolen, hvor Drengene tidligere kom i en Alder af 12—13 Aar. Det er altsaa ikke noget Nyt, det er et gammelt Standpunkt, som de Herrer have fastholdt længe, medens vi herovre have en anden Opfattelse, nemlig den, at skulde vi være sikkre paa, at de Mænd, for hvem Personligheden har saa overordentlig meget at betyde, og det synes mig navnlig at gjælde for Søofficererne, hvem vi dog ellers vanskelig kunde betro en saa selvstændig Stilling, et kostbart Materiel, en overordentlig betydningsfuld Myndighed da maatte den Grundsetning, vi hylde, være rigtig, at vi ikke skulle være for gridse efter at tage til Tjeneste for Staten unge Mennesker, der endnu ikke ere naaede til en saadan Alder, at de kunne skjønne, om de egentlig have Lyst til denne Gjerning eller ei; men at det vilde være ønskeligere, om de vare naaede saa vidt frem, at de virkelig ikke behøvede at lade sig lokke og tigge for bag efter at fortryde det, men at de først efter en bestemt Landsmodenhed og Livserfaring bestemte sig selv til at